בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **כ"ז** ב**תמוז** תשס"ג (**27** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

הרהורים על עניין "**ערי מקלט**" מפרשת "**מסעי**" [במדבר פרקים ל"ג–ל"ו] שאותה קראנו בתורה בשבת :

"והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רוצח מכה נפש בשגגה. והיו לכם הערים למקלט מגואל [הדם], ולא ימות הרוצח עד עמדו לפני העדה למשפט. ... ושפטו העדה בין המכה ובין גואל הדם על המשפטים האלה. והצילו העדה את הרוצח מיד גואל הדם והֵשיבו אותו העדה אל עיר מקלטו אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הגדול..." [שם ל"ה 11-12, 24-25]

לערי מקלט שני תפקידים:

א) לכפר על חטאו של הרוצח בשגגה – כלומר, גלות מכפרת; ו –

ב) להגן על הרוצח בשוגג מפני נקמתו של גואל הדם.

ומה יעשה זה ישב וישמור עצמו מגואל הדם? ואם כן אדם זה שגלות זו מצילה אותו ממוות, ודאי שאין לו יסורים ממנה, ואיך הוא מוצא לו בה כפרה?

מכאן, משמע שאדם מעדיף **חרות עם סיכון** על **שלילת חרותו בלי סיכון**. רוצה אדם להיות חופשי לנפשו גם אם יצטרך לשמור עצמו מידי גואל הדם, ואינו רוצה לשבת בגלות גם **אם היא מבטיחה לו הגנה**. שכר הגנתו יוצא בהפסדה של גלותו. גם גלות שיש עמה הגנה, **גלות היא**. כל גלות מביאה יסורים. **בכל** גלות, יש כדי למרק עוונות. אין גלות של תענוג. אף פעם אין אדם עשוי להשלים עם גלות מרצונו הטוב. לכן יש בכל גלות כדי לכפר על חטאים. [הגיונה של תורה]

ועוד: =כיון שעונת הגשמים כבר פסקה וכיון שהדרכים עומדות להתמלא עוברים ושבים, לכך היה יום ט"ו באדר [=שושן פורים] קבוע שֶׁבּוֹ יצאו שליחי בית דין לתקן הדרכים והרחובות שנתקלקלו בימות הגשמים כדי שיהיו מתוקנים לעולי רגלים ובשביל **מכי הנפש בשגגה** שצריכים לנוס אל ערי מקלטם מפני גואל הדם.= [ספר התודעה]

התורה מצַוָה אותנו לקבוע את ערי המקלט וגם, באופן כללי, היכן למקם אותן – חֶצְיָם כאן וחֶצְיָם בעבר הירדן מזרחה. היא אינה אומרת לנו לסדר את הדרכים, ולתקנן לאחר הגשמים, וגם אינה מזכירה את השילוט שחייב להיות ברור וקריא כדי לכוון את הנס לשם לדרך הנכונה להגיע. גם שלטים אלה צריכים להיות מתוקנים.

ומה עושים אם מכה הנפש כבר נמצא בגלותו בעיר המקלט והוא אף מרגיש בביטחה? אולי חלף כה הרבה זמן מאז שהגיע לשם שהוא שוכח שהוא בכלל נמצא בגלות? בינתיים הוא זכה להתחתן, לבנות בית ומשפחה, ללמוד מקצוע והוא משתגשג? אולי הוא אפילו הפסיק להתפלל על מותו של הכהן הגדול כדי שהוא יוכל לחזור לאחוזתו?

"לפיכך, אמותיהן של כהנים מְסַפְּקות להן מחיה וכסות, כדי שלא יתפללו על בניהם שימותו." [מסכת מכות י"א.] השתדלותן של אמהות אלה היתה לכאורה כדי שלא יתפללו למותו של הכהן הגדול שאז ישוחררו הרוצחים חזרה לאחוזותיהם. אך אולי אותן

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **כ"ז** ב**תמוז** תשס"ג (**27** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

האמהות, בביקורים האלה, חיזקו את התחושה של רוצחים אלה שהם בכל-זאת נמצאים בגלות. גם הן היוו מעין שלט לדורות ההם. ומי, מי השלט של דורינו אנו...?

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל